

Autorka si vybrala velice zajímavé téma, které udělá radost každému milovníkovi neoficiální hudby druhé poloviny 20. století. Postupuje chronologicky, od skupiny The Primitives Group. Autorka vychází především z článků a knih Ivana Jirouse a Milana Hlavsy.

Nikola Kleinová ve své práci dále popisuje činnost PP do konce roku 1969, předkládá charakteristiky jednotlivých členů kapely. Zde však nenajdeme odkazy, odkud své informace čerpala.

Stejnou výtku musím uplatnit u kapitoly 5.2. Tvorba PP po ukončení spolupráce s PKS. V této kapitole se autorka pokusila sestavit jakousi kroniku působení PP, přičemž jí zřejmě uniklo, že podobná kronika již existuje na internetu (na druhou stranu je nutné vyzdvihnout, že ji neopisovala) a je velice informativní (autorem je Jaroslav Riedl) a údaje se v ní poněkud liší od dat v bakalářské práci - např. první vystoupení v nové sestavě PP se konalo podle autorky 27. října 1970, podle J. Riedla 26. 9. 1970 (k tomu se autorka vyjadřuje v poznámce na jiném místě).

Šestá kapitola již patří k jádru práce, a sice k vlastnímu procesu, pojednává o zatčení hudebníků. Zde bych autorce vytkla, že cituje denní tisk pouze z edic, ani v jednom případě nesáhla po originálních zněních. Sedmá kapitola se již přímo věnuje procesu s PP, resp. jejich spisu v ÚSD AV ČR, citaci z ÚSTR ČR jsem v textu nenašla.

Poslední kapitola o vzniku Charty 77 nemohla přinést nic nového, ale koncepčně k práci patří.

Je škoda, že autorka nevyužila možnosti konfrontovat existující prameny či pamětníky (včetně internetu), aby byl obraz PP barvitější, když samo téma k tomu přímo provokuje!

Práci navrhuji hodnotit podle obhajoby jako velmi dobrou až dobrou.